

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/251/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111207324
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6111207324.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa D.. P. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. B., F. 3, zastúpeného splnomocnenou advokátkou JUDr. Luciou Filipkovou, Advokátska kancelária Banská Bystrica, Sládkovičova 26, proti odporkyni I. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. B., F. XX, zastúpenej splnomocnenou advokátkou JUDr. Katarínou Uhrínovou, Advokátska kancelária so sídlom v Banskej Bystrici, Š. Moyzesa 4, o návrhu na povolenie obnovy konania, na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 7C/67/2011 - 113 zo dňa 5. 4. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd odvolaním napadnutým uznesením povolil obnovu konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod spisovou značkou 17C/190/2006. O trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne v novom rozhodnutí o veci.

V odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa domáhal obnovy konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod spisovou značkou 17C/190/2006 z dôvodu, že bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/190/2006 - 283 zo dňa 19. 11. 2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 12Co/7/2009 - 331 zo dňa 26. 03. 2009 zaviazaný k povinnosti zaplatiť odporkyni sumu 25 409,94 eur (750 000,00 Sk) s úrokom vo výške 3 % mesačne zo sumy 25 409,94 eur (750 000,00 Sk) od 01. 02. 2009 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 15,5 % ročne zo sumy 43 152,09 eur (1 300 000,00 Sk) od 01. 04. 2002 do 30. 01. 2003 a úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 25 409,94 eur (750 000,00 Sk) od 01. 02. 2003 až do zaplataenia. V mesiaci marec 2011 sa však navrhovateľ od Z. A. dozvedel, a následne od jej manžela obdržal dôkazy, z ktorých vyplýva, že odporkyňa v konaní sp. zn. 17C/190/2006 úmyselne zavádzala súdy. Uvedené dôkazy, ktoré navrhovateľ v pôvodnom konaní nemal k dispozícii, sú objektívne spôsobilé privodiť pre jeho osobu priaznivejšie rozhodnutie veci.

Okresný súd po zistení, že návrh na obnovu konania podala na to oprávnená osoba v zákonom stanovenej subjektívnej i objektívnej lehote pristúpil k skúmaniu, či je tento návrh dôvodný, teda, či skutočnosti a dôkazy produkované navrhovateľom v konaní o povolenie obnovy konania tento nemal k dispozícii už v pôvodnom konaní, a zároveň či tieto skutočnosti a dôkazy sú spôsobilé privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie v pôvodnom konaní. Mal za preukázané, že v konaní sp. zn. 17C/190/2006 napádanom obnovou konania, v ktorom súd návrhu odporkyne (tam v postavení navrhovateľky) v plnom rozsahu vyhovel, súd vychádzal zo skutočnosti, že finančné prostriedky, ktoré požičala odporkyňa navrhovateľovi, boli v jej výlučnom vlastníctve. Navrhovateľ v uvedenom konaní nepreukázal, že svoj dlh splnil osobe k tomu oprávnenej (keď preukázal, že plnil manželovi odporkyne). Nepreukázal však, že by odporkyňa svojho manžela splnomocnila na prevzatie plnenia, že by navrhovateľka bola oboznámená s účelom platby, alebo že by požičané finančné prostriedky patrili do bezpodielového spoluvlastníctva odporkyne a jej manžela. V konaní o návrhu na obnovu konania - z

výpovede odporkyne - okresný súd zistil, že odporkyňa požičiavala navrhovateľovi peniaze z finančných prostriedkov z predaného domu na G. ulici v B. B., ktorý nadobudla odporkyňa spolu s manželom X. O. za trvania manželstva do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rovnaké skutočnosti vyplynuli i z uznesenia OR PZ ÚJKP v Banskej Bystrici ČVS: OPR-886/OEK-BB-2009 zo dňa 31. 12. 2010, ktoré navrhovateľ označil ako dôkaz, ktorý je spôsobilý privodiť pre jeho osobu priaznivejšie rozhodnutie v pôvodnom konaní. Nakoľko mal okresný súd za preukázané, že navrhovateľom predložené dôkazy tento nemal k dispozícii v pôvodnom konaní, a zároveň vzhľadom na ich charakter môžu pre navrhovateľa privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, návrhu navrhovateľa vyhovel a obnovu konania povolil.

Proti uzneseniu okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa. Nestotožnila sa s názorom okresného súdu, že boli splnené podmienky na povolenie obnovy konania tak, ako to vyžaduje § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p.. Uviedla, že v pôvodnom konaní okresný súd objektívne vyhodnotil všetky dôkazy a konštatoval, že tvrdenie odporkyne (v uvedenom konaní v postavení navrhovateľky) o tom, že v prípade pôžičky pre navrhovateľa (v uvedenom prípade v postavení odporcu) sa jednalo o finančné prostriedky v jej výlučnom vlastníctve, ktoré sama navrhovateľovi (v uvedenom prípade v postavení odporcu) poskytla a nespĺnomocnila svojho manžela na ich výplatu alebo na ich prevzatie, považoval za pravdivé v súvislosti so všetkými vykonanými dôkazmi, a to s poukazom na to, že ešte za života nebohého manžela odporkyne (v uvedenom konaní v postavení navrhovateľky), tento sám žaloval navrhovateľa o vrátenie finančnej čiastky a aj samotná odporkyňa podala návrh na vrátenie zvyšku požičaných finančných prostriedkov. Zároveň mal za preukázané, že na všetkých navrhovateľom predložených dôkazoch bol uvedený účel platby ako pôžička O.. Navrhovateľ ako dôvod obnovy konania uviedol, že od dcéry nebohého manžela odporkyne sa dozvedel, že finančné prostriedky, ktoré boli predmetom pôžičky patrili do bezpodielového spoluvlastníctva odporkyne a jej manžela. Túto skutočnosť mala potvrdiť výpoveď odporkyne v trestnom konaní. Z kontextu vyňatú výpoveď odporkyne v trestnom konaní o tom, že všetky peniaze získané z predaja spoločnej nehnuteľnosti boli požičané navrhovateľovi a p. E., však odporkyňa nepovažuje za nový dôkaz, ktorým by bolo preukázané, že konkrétna pôžička na sumu 1 300 000 SK so splatnosťou 31. 3. 2002 (z ktorej nesplatená časť bola predmetom pôvodného konania) bola poskytnutá odporkyňou z prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Je totiž potrebné vziať do úvahy, že medzi účastníkmi boli uzatvorené viaceré zmluvy o pôžičke, ktoré samostatne uzatvoril manžel odporkyne a samostatne odporkyňa. Táto sa v trestnom konaní vyjadřila len všeobecne a neuviedla, že práve pôžička na sumu 1 300 000 Sk splatná dňa 31. 3. 2002 bola poskytnutá odporcovi z prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Navrhovateľ v návrhu nepredložil žiadny dôkaz, neuviedol takú skutočnosť, prípadne rozhodnutie, ktoré by nemohol použiť v pôvodnom konaní a výpoveď odporkyne vzhľadom na jej nekonkrétnosť odporkyňa považuje za irelevantný dôkaz, ktorý okresný súd nesprávne vyhodnotil. Na základe uvedeného odporkyňa navrhla odvolaciemu súdu aby napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil, návrh navrhovateľa zamietol a tohto zaviazal nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 132,64 eur.

Navrhovateľ k odvolaniu odporkyne uviedol, že v pôvodnom konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica bolo rozhodnuté na základe skutočností tvrdených odporkyňou v tom smere, že peňažné prostriedky, ktoré boli predmetom pôžičky pre navrhovateľa vo výške 1.300.000 Sk, boli v jej výlučnom vlastníctve. V súvislosti s podozrením zo spáchania trestného činu podvodu sa na OR PZ v Banskej Bystrici vedie trestné konanie pod ČVS: OPR-886/OEK-BB-2009. V tomto trestnom konaní odporkyňa v pozícii svedka pri svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedla: „peniaze, ktoré sme nadobudli predajom toho domu, ktorý patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sme potom požičali navrhovateľovi, a to sú tie peniaze, ktoré boli predmetom pôvodného konania.“ Predmetnú zápisnicu odporkyňa podpísala a s jej obsahom súhlasila. Pokiaľ potom vo svojom odvolaní uvádza, že z kontextu vyňatú odpoveď v trestnom konaní nepovažuje za nový dôkaz, takéto tvrdenie navrhovateľ považuje za účelové v snahe interpretovať výpoveď odlišne ako bola zachytená v zápisnici pred orgánom činným v trestnom konaní. Skutočnosť o pôvode finančných prostriedkov, ktoré boli požičané navrhovateľovi, bola potvrdená aj v rámci výsluchu odporkyne v konaní o povolení obnovy konania, keď na pojednávaní dňa 19. 3. 2012 uviedla: „pokiaľ ide o tie skoro 4.000.000 Sk, ktoré sme požičali navrhovateľovi zo spoločných peňazí z bezpodielového spoluvlastníctva manželov, tak to je suma 500 000 Sk a 800 000 SK, ktorá sa vymáha zmenkou v konaní 34Zm/96/2004 a potom 1.300 000 Sk, t. j. uplatnené v konaní 17C/190/2006.“ Postavenie navrhovateľa ako dlžníka vo vzťahu k pôžičke poskytnutej na základe zmlúv o pôžičke zo dňa 15. 5. 2001 a 6. 6. 2001 sa na základe uvedených dôkazov môže zásadne zmeniť. Aplikujúc ust. § 145 Občianskeho zákonníka plnenie navrhovateľa zo dňa 22. 5. 2002 vo výške 230.000 Sk a zo dňa 30.

1. 2003 vo výške 1.400.000,-Sk, ktoré navrhovateľ uskutočnil k rukám nebohého manžela odporkyne, možno považovať za vrátenie pôžičky, teda za splnenie dlhu voči odporkyni v zmysle § 559 Občianskeho zákonníka - plnenie k rukám osoby na to oprávnenej. Na základe uvedeného navrhol odvolaciu súdu napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Návrh na obnovu konania musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh bol podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha (§ 228 ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 230 ods. 1 O. s. p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Odvolací súd po preskúmaní uznesenia prvostupňového súdu aplikujúc ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p., sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a konštatuje správnosť dôvodov a právnych úvah, na podklade ktorých prvostupňový súd rozhodol.

Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie zamerané na zistenie, či návrh na obnovu konania bol podaný v zákonom stanovenej subjektívnej aj objektívnej lehote, či tento obsahuje všetky podstatné náležitosti, ako aj na posúdenie, či navrhovateľom predložené dôkazy tento skutočne nemal k dispozícii v pôvodnom konaní a sú spôsobilé privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Poukázal na zápisnicu z výsluchu odporkyne v trestnom konaní, výsluchy svedkov i samotných účastníkov konania, ako aj závery formulované v obnovu konania napadnutom rozsudku. Ustánil, že návrh na obnovu konania bol podaný účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote a navrhovateľom predložené dôkazy spolu s dôkazmi vykonanými v konaní o obnovu konania by mohli privodiť v obnovenom konaní priaznivejšie rozhodnutie pre navrhovateľa tým, že by sa zistili skutočnosti, na základe ktorých by sa v súvislosti s plnením navrhovateľa (v uvedenom konaní v postavení odporcu) v prospech nebohého manžela odporkyne (v uvedenom konaní v postavení navrhovateľky) aplikoval § 145 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného okresný súd obnovu konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 17C/190/2006 povolil.

Odvolací súd sa s uvedenými závermi prvostupňového súdu celkom stotožňuje. Na podporu ich správnosti navyše dodáva:

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť len právoplatný rozsudok prvostupňového alebo odvolacieho súdu, ktorým sa rozhodlo o celej veci, čiastočne alebo len o základe alebo právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, právoplatný platobný rozkaz, právoplatný rozkaz na plnenie, právoplatný zmenkový platobný rozkaz alebo právoplatné rozhodnutie vydané v konaní o dedičstve. Obnova konania je však prípustná iba z dôvodov vymenovaných v ustanovení § 228 ods. 1 O. s. p., pričom zároveň platí, že nakoľko je navrhovateľ obnovy konania povinný v návrhu dôvod obnovy konania uviesť (§ 228 ods. 3 O. s. p.), súd je týmto návrhom navrhovateľa viazaný. Pokiaľ navrhovateľ vo svojom návrhu na obnovu konania uviedol dôvod obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p., pre vyhovie jeho návrhu, a teda pre povolenie obnovy konania bolo potrebné, aby boli splnené dve podmienky, a to musí byť daná existencia skutočností, rozhodnutí

alebo dôkazov, ktoré bez svojej viny nemohol navrhovateľ použiť v pôvodnom konaní, a že tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre účastníka - navrhovateľa obnovy konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Bolo preto povinnosťou súdu skúmať splnenie týchto dvoch podmienok. Hodnotenie, či skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre účastníka - navrhovateľa obnovy konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nie je rozhodovaním o merite veci, ale sa skúma iba miera pravdepodobnosti, že výsledkom konania po povolení obnovy bude rozhodnutie pre navrhovateľa obnovy priaznivejšie.

Dôkazy predložené navrhovateľom v návrhu na obnovu konania ako aj zistenia v samotnom konaní o povolení obnovy konania skutočne odôvodňujú pravdepodobný záver, že výsledkom konania po povolení obnovy bude rozhodnutie pre navrhovateľa obnovy priaznivejšie. Z dôkazu predloženého navrhovateľom - výpovede odporkyne v trestnom konaní celkom jednoznačne vyplýva, že odporkyňa v trestnom konaní uviedla, že peniaze, ktoré požičiavala navrhovateľovi, ohľadne ktorých prebiehalo na Okresnom súde Banská Bystrica súdne konanie, pochádzali z predaja rodinného domu spoločného s manželom odporkyne. Vzhľadom na dátum svedeckej výpovede odporkyne v trestnom konaní (8. 2. 2010), s prihliadnutím na to, že konanie napádané obnovou konania bolo právoplatne skončené dňa 2. 6. 2009, je zrejmé, že uvedený dôkaz pre jeho objektívnu neexistenciu v tom čase nemohol navrhovateľ v pôvodnom konaní predložiť alebo aspoň označiť. Zároveň nemožno súhlasiť s názorom odporkyne prezentovanom v odvolaní, že jej svedecká výpoveď v trestnom konaní je len všeobecná a nekonkrétna, keď medzi navrhovateľom, odporkyňou a jej nebohým manželom existovalo niekoľko pôžičiek, a teda nie je zrejmé, či sa výpoveď odporkyne v trestnom konaní týkala práve pôžičky, ktorá bola predmetom konania napadnutého obnovou. V tejto súvislosti totiž odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd hodnotí dôkazy vo vzájomných súvislostiach, keď prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Navrhovateľka na pojednávaní dňa 19. 3. 2012 (č. I. 88 spisu) pritom uviedla: „keď sa predal predmetný dom, do ktorého investoval manžel aj ja, ja viacej, ten sme potom predali a tieto peniaze, ktoré sme nadobudli predajom tohto domu, ktorý patril do BSM, sme potom požičali navrhovateľovi, a to sú tie peniaze, ktoré boli predmetom pôvodného konania.“ Obdobná výpoveď navrhovateľky sa nachádza aj na č. I. 89 spisu, kde je navyše uvedené, že predmetný rodinný dom, ktorý odporkyňa s manželom neskôr predali, nadobudli odporkyňa s manželom počas manželstva. Preto možno zhrnúť, že aj keď sú pravdivé tvrdenia odporkyne, že medzi ňou, jej manželom a navrhovateľom existovalo viac pôžičiek, existuje odôvodnený predpoklad, že dôkaz predložený navrhovateľom (výpoveď odporkyne v trestnom konaní) sa týka konania napadnutého obnovou konania, ktorý dôkaz, vzhľadom na svoj obsah, s prihliadnutím na dôvody, na ktorých boli právoplatné rozhodnutia v konaní napadnutom obnovou, založené, je potenciálne spôsobilý privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie v pôvodnom, obnovou napadnutom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o trovách odvolacieho konania (§ 235 ods. 4 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.